

[Glønborg]

Begrundelse

FN's konvention om børns rettigheder blev vedtaget på FN's generalforsamling allerede i november 1989.

Der verserer flere temmelig mangelfulde og kortfattede oversættelser af børnekonventionen.

På Nordisk Råds session i februar 1990 blev der vedtaget en resolution, der anbefaler de nordiske lande at ratificere FN's børnekonvention. En anden vedtaget resolution anbefalede Nordisk Ministerråd at fremlægge en handlingsplan til opfølgning og efterlevelse af konventionen. Danmark bør derfor snarest tage skridt til en ratifikation. En fyldestgørende dansk oversættelse vil lette forberedelsesarbejdet.

Svar (4/4 90):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Regeringen er ved at gennemgå FN-konventionen om barnets rettigheder med henblik på dansk ratifikation. I den forbindelse vil der blive udarbejdet en officiel oversættelse af konventionen til dansk.

Som nævnt i statsministerens besvarelse af 18. januar 1990 af spørgsmål nr. S 319 fra folketingsmedlem Ebba Strange finder regeringen, at Danmark bør ratificere konventionen meget hurtigt. Hvis en dansk ratifikation kræver Folketingets samtykke i henhold til grundlovens § 19, vil et forslag til folketingsbeslutning herom blive fremsat straks ved begyndelsen af den kommende folketingssamling. Et sådant forslag vil også indeholde den officielle oversættelse af konventionen.

Spm. nr. S 668

Til *udenrigsministeren (19/3 90) af:*

Mølgaard Jensen (V):

»Hvilke konsekvenser mener udenrigsministeren der bør drages af den stærke internationale kritik af arbejdet i Center for Freds- og Konfliktforskning?«

Begrundelse

Centret for Freds- og Konfliktforskning har nu eksisteret siden 1985, men har hele tiden været udsat for stærk kritik. Senest har et interna-

tionalt ekspertpanel i en rapport hævdet, at forskningen både er uoriginal og ensidig, og at konklusionerne drages på et for løst grundlag. I rapporten hedder det også, at de sikkerhedspolitiske emner, som centret beskæftiger sig med, er uden forbindelse med den nuværende europæiske situation.

Det ville utvivlsomt være af betydning, om der i en tid med store politiske omvæltninger i Europa også her i landet blev drevet forskning på områder, der vedrører nedrustning og afspænding. Men den pågældende forskning bør have tættere forbindelse med den europæiske virkelighed.

Derfor burde ministeren drage omsorg for, at den årlige bevilling på 5 mio. kr. blev overført til et mere seriøst og aktuelt forskningsprojekt.

Svar (2/4 90):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Centret for Freds- og Konfliktforskning falder under undervisnings- og forskningsministerens ansvarsområde. Jeg skal derfor i første række henvise til det svar, undervisnings- og forskningsministeren samtidig hermed har givet spørgeren på hans spørgsmål nr. S 667.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg har foranlediget, at Udenrigskommissionen vil få lejlighed til inden for de næste par måneder at drøfte hensigtsmæssigheden af oprettelsen af et samlet udenrigspolitisk forskningscenter opbygget på grundlag af de eksisterende centre, institutter m.v., der finansieres af det offentlige. I denne forbindelse tænkes bl.a. på Centret for Freds- og Konfliktforskning.

Spm. nr. S 673

Til *miljøministeren (21/3 90) af:*

Leif Hermann (SF):

»Vil ministeren på grundlag af aftalen mellem regeringen og Socialdemokratiet om øget anvendelse af kraftvarme, naturgas m.v. skærpe målsætningerne for nedbringelse af forureningen med SO₂ og NO_x?«

Begrundelse

Der henvises til følgende uddrag af miljøministerens betækningsbidrag til L 93 (1988-89): »Ministeren har ligeledes oplyst, at anvendelse af naturgas på kraftværker vil komme miljøet